

Alguns usos incorrectes de «estar»

DAVID CASELLAS I GISPERT

Quan algú et pregunta «estàs?», la resposta lògica de qualsevol català pot ser «sí, ja estic» o bé «no, però de seguida acabaré». I és que un dels significats del verb *estar* és 'haver acabat, estar a punt o llest'. Per tant, per telèfon si pregunto per algú i em responen que *no està*, la cosa més lògica és respondre'ls: «Doncs ja m'espero que hagi acabat.» Normalment, després tornen a insistir «t'he dit que ara no està» i tu els continues insistint «¿i en té per a molta estona, abans no acabi?». I així s'estableix un diàleg de sords que pot durar força estona abans no t'aclareixen que no és que no *estigui*, sinó que no *hi és*.

Malauradament, cada vegada hi ha més parlants, sobretot joves, que desconeixen les formes d'expressió genuïnes del català. És molt greu que gairebé ningú no se n'estranyi, d'un castellanisme tan flagrant; això vol dir que s'està perdent el coneixement de la genuïtat de la llengua. Per això és imperdonable que, quan un alumne diu

al professor que «ahir jo no estava», només sigui el professor de català (i encara no sempre!) el qui faci cara de perplexitat i li ho faci repetir tres o quatre vegades fins a aclarir que li havia d'haver dit que «ahir no hi era».

Hem de ser conscients que els usos del verb *estar* en català i en castellà són molt diferents, i que si no els coneixem és molt probable que caiguem en nombroses errades. Deixant de banda els usos més generals, en català podem fer servir *estar* com a sinònim de *trigar* o tardar (*hi estarem una setmana, a pintar la casa*), o també, seguit de la preposició *de*, com a sinònim de *apreciar* o *estimar* (*La Montserrat n'està molt, dels seus fills*). Aquests són usos ben genuïns que en castellà no són possibles.

En canvi, alguns significats amb què el castellà fa servir *estar* no són gens apropiats en català. Així, cal dir *avui som al mes de febrer* (amb les dates fem servir *ésser* i no pas *estar*), *el temps va millorant* o *sopem* (fem servir el verb *anar* seguit de gerundi o el temps corres-

ponent d'indicatiu, en lloc del verb *estar* i gerundi) i *aquesta jaqueta encara s'ha d'estrenar* (i no pas *aquesta jaqueta està per estrenar*, en què traduïm literalment la locució castellana *estar por*).

Pel que fa a l'ús del gerundi en la perífrasi *estar + gerundi*, tal com hem vist en els exemples anteriors i tal com recomana el *Llibre de la llengua catalana* (p. 291, Castellnou, 1997), «convé usar aquesta perífrasi amb moderació i evitar d'aplicar-la a una cosa que simplement s'esdevé en un cert moment, si no hi ha un matís de continuïtat ni de reiteració». Així, podríem dir *les reiterades notícies de la crisi bancària m'estan posant molt nerviós*, però no pas «estic escrivint un article d'opinió» sinó simplement *escric un article d'opinió*.

Ara només espero que si a algú li ha agradat una mica aquest article, després de llegir-lo no se li acudeixi de dir que «no està mal!» (expressió gens genuïna) sinó *Déu n'hi do!, força bé!* o qualsevol altra expressió ponderativa que trobi adient i ben genuïna. ♦

Llengua Nacional

DADES PERSONALS:

Nom		Cognoms	
Adreça			
Codi postal	Població	Comarca	
Telèfon		Adreça electrònica	

Se subscriu a la revista trimestral LLENGUA NACIONAL pel període d'un any, prorrogable, si no hi ha ordre en contra, amb un import de:

50 € = soci protector   35 € = soci numerari   25 € = subscriptor regular

FORMES DE PAGAMENT:

ingrés directe (preferent): 2013 0088 69 0200522492 (Caixa de Catalunya)
 banc: Entitat | |_| |_| |_| Oficina | |_| |_| |_| Control | |_| |_| Núm. compte | |_| |_| |_| |_| |_| |_| |_| |_| |_| |_|

Adreceu aquesta butlleta a:

Associació Llengua Nacional / Bústia postal 24057 / 08080 Barcelona

Telèfon: 93 456 88 79 — a/e: llengua@llenguanacional.cat / www.llenguanacional.cat